

2. Přírodní poměry

2.1 Lokalizace, morfologie

Zájmová parcela je relativně situovaná ve středu Města Česká Kamenice, jižní hranou přilehá k ul. Palackého.

Testovaná zájmová plocha je rovinného charakteru s velmi mírným sklonem k severovýchodu.

Geomorfologicky je území součástí Verneřického středohoří / IIIB – 5A/, kód oblasti VIIb.

Z regionálně geologického hlediska náleží území do české křídové pánve.

2.2 Geologické poměry

Horninové podloží území zde tvoří svrchnokřídové sedimentární horniny, stratigrafických stupňů coniac až santon, podstupeň svrchní coniak.

Nejbližší k povrchu území vystupují křemenné pískovce, štěrčíkové, souvrství jizerské. Severně a západně lze dokumentovat pískovce březenského souvrství, pískovce vápnité. /Podřízené složky vápnitých jílovců/. Souvrství křídových sedimentárních hornin je místy prostoupeno projevy třetihorního vulkanismu. Severně od zájmové plochy. V místě zájmové plochy lze z dokumentace archivních vrtů specifikovat podložní horniny jako jíly až slínovce. Kvarterní vrstva má mocnost od 3,1 m po 4,3 m. Podložní slínovce jsou překryty vrstvou sprašových hlín, ve východní části pozemku sprašové hlíny přechází do podoby smíšených sedimentů, charakteru hlinito-písčitých až hlinitokamenitých. Vzhledem k povaze využívání pozemku lze předpokládat místy upravený původní terén – navážky.

2.3 Hydrogeologické poměry

Hladina hlavního kolektoru podzemní vody v křídových horninách je v hloubce cca 25-30 m. Svrchní část uvedeného kolektoru je drénována korytem řeky Kamenice.

V křídových písčitých sedimentech se utváří kolektor podzemní vody vlivem infiltrovaného podílu srážkových a povrchových vod.

Vzhledem k morfologii terénu a přítomnosti obsahu jílovité příměsi v kvartérních sedimentech, dochází k utváření poměrně mělkých nesouvislých kolektorů podzemní vody, přibližně v hloubce 3 - 4,5 m. Infiltrované vody však nemají dlouhou dobu zdržení, pod povrchem. Jsou drénovány ojedinělými pramenními vývěry. Mělký kolektor podzemní vody je tedy nespojitý a vyskytuje se spíše lokálně v mělkých terénních depresích. Tento stav lze situovat spíše do východního okraje zájmové plochy.

Sprašové hlíny a hlína s vyšším podílem jílové příměsi (vrstva při povrchu území) však výrazně omezují infiltraci srážkových vod z důvodu velmi malé propustnosti. Při nasycení srážkovou vodou při intenzivnějších deštích, pak dochází spíše k povrchovému odtoku. Koeficient transmisivity je v průlinově-puklinovém systému přibližně v hodnotách $T = 1,9 \cdot 10^{-4} - 4,5 \cdot 10^{-5} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$ $S_y = 0,7$. Regionální izolátor /přípovrchová vrstva/ jíly a jílovitá, až jílovitokamenitá hlína má koeficient $T = 2,1 \cdot 10^{-6} - 8,3 \cdot 10^{-5} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$, $S_y = 0,8$.

3. Základové poměry

Prohlídka zájmové plochy neprokázala nznak svahových pohybu, ani masivní podmáčení terénu.

Pro posouzení základových poměrů je v podloží parcely k dispozici následující geologický profil:

Zjištěný geologický profil:

- 0,0-0,2 m humózní jílovitá hlína slabě písčitá, místy hlinito-písčitá navážka.
- 0,2-0,5 m jílovitopísčitá hlína
- 0,5-0,8 m sprašové hlíny, písčité složky, jílovité závalky